

Metoda Ulmana

Wykreślamy linię prostopadłą do górnej powierzchni trzonu kręgu poniżej ześlizgu (ocena w projekcji bocznej RTG). Powinna ona dochodzić do brzegu trzonu leżącego powyżej; w kręgozmyku trafia na masę trzonu.

Metoda Isadory Meschan

W warunkach prawidłowych linie łączące tylne krawędzie trzonów kręgów układają się równolegle. Kryteria oceny:

- odstęp nie większy niż 3 mm;
- przecinają się pod kątem mniejszym niż 3°;
- w kręgozmyku nie zachodzi nakładanie; jeśli biegną równolegle, to odstęp jest większy niż 3 mm;
- przecinają się pod kątem 3-19° (zmiany sugerujące ześlizg).

Metoda Bernarda - Junghansa

Pomiar kąta pomiędzy osią podstawy łuku a osią odcinka międzywyrostkowego.

- kąt prawidłowy: 113° (zakres 100-125°);
- w kręgozmyku: do 145°.

Metoda Grucy i Tardijana

Stopnie ześlizgu określane jako ułamek szerokości trzonu:

- I st. - przesunięcie przednie do 1/4 szerokości trzonu;
- II st. - do 1/2;
- III st. - do 3/4;
- IV st. - powyżej 3/4 szerokości trzonu.

Metoda Hayerdinga

Podział na kwadranty na kości krzyżowej stosowany do oceny lokalizacji i stopnia ześlizgu.

Metoda Laurenta - Einola

$a / b \times 100\% = \% \text{ ześlizgu}$ (gdzie a to długość przesunięcia, b to długość przedniej krawędzi trzonu).